

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. στ΄ 22-33)
7 Ιουλίου 2019

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ποὺ ἀκούσαμε σήμερα εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Σὲ αὐτὴν ὁ Χριστὸς φανερῶνει τὸν καινούριο κόσμον ποὺ ἐγκαινιάζει ὁ ἔρχομός Του στὴ γῆ, ὑποδεικνύει τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας, μιᾶ γιὰ τὴν ἀξία τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς καὶ τονίζει ὅτι ἡ πλεονεξία κάνει τὸν ἄνθρωπον σκληρόκαρδον μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὸν χωρίζει ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν του.

Σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ καθαρὴ ψυχὴ προϋποθέτει καθαρὴ συνείδηση καὶ ἐσωτερικὸ φωτισμό. Ὅταν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σκοτεινὸς καὶ πονηρὸς, ὁ ἄνθρωπος κάνει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καὶ χάνει τὴν ψυχὴν του. Ὅμως τί νόημα ἔχει νὰ κερδίσουμε ὅλον τὸν κόσμον, ἂν τελικὰ χάσουμε τὴν ψυχὴν μας;

Ἡ εὐθυγράμμιση τοῦ θελήματος τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὀδηγεῖ στὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεὸν καὶ στὴν ἰδανικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν συνάνθρωπον. Αὐτὸ τὸ ἀπολαμβάνουν οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ οἱ ἅγιοι, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἔχουμε ὡς πρότυπα. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε καὶ ἐμεῖς, ὅπως ἐκεῖνοι, πρέπει σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τῶν πατέρων νὰ ἀκολουθήσουμε δύο στάδια πνευματικῆς τελείωσης, ποὺ εἶναι ἡ κάθαρση καὶ ὁ φωτισμὸς μὲ σκοπὸ τὴν θέωση.

Μὲ τὴν κάθαρση ἀποβάλλουμε τὰ πάθη ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας, ἐνῶ μὲ τὸν φωτισμὸν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου φωτίζεται καὶ ἐπιδιώκει μόνον τὸ ἀγαθόν. Αὐτὰ πραγματοποιοῦν τὴν μυστικὴν ἔνωσίν μας μὲ τὸν Θεόν, ποὺ ὀνομάζεται θέωση. Ὁ ἐπίμονος καὶ ἐπίπονος προσωπικὸς ἀγώνας ἀπαιτεῖται ὡς ἐλεύθερη ἐπιλογὴ γιὰ νὰ ἀντιστρέψουμε τὴν φορὰ πρὸς τὴν φθορὰ ποὺ κρύβει μέσα μας ἡ ἀνθρώπινη φύση.

Δυνατὸν τρόπον στὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς προσπάθειας ἀποτελεῖ ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτροπῆς τοῦ Κυρίου ποὺ ἀκούσαμε σήμερα «μὴ φροντίζετε τί θὰ φᾶτε καὶ τί θὰ πιεῖτε», «οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρεῖστε τούτων ἀπάντων»· ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς φροντίζει γιὰ μᾶς, περισσότερο ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους, τὰ ὅσα ἔχουμε ἀνάγκη. Ἀρκεῖ νὰ στηρίζουμε τὴν ἐλπίδα μας σ' Αὐτόν.

Ἡ ἐλπίδα στὸ Θεὸν δυναμώνει τὴν πίστη καὶ δίνει νόημα στὶς προσπάθειές μας. Ὅταν

χάνουμε τὴν ἐλπίδα, ἡ πίστις ὑποχωρεῖ καὶ γεννᾷ τὴν πλεονεξία, ποὺ προκαλεῖ μὲ τὴ σειρά τῆς τὴν ἀδικία. Αὐτὴ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του, χωρὶς νὰ ἀγαπᾷ τοὺς συναθρώπους του καὶ τότε ξεχνᾷ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴ τῆς ἀγάπης «ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του, δὲν ἀγαπᾷ ἀληθινὰ τὸν Θεό».

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος στῆριξε τὴν ἐλπίδα του στὶς δυνατότητές του καὶ κυριεύτηκε ἀπὸ ἄγχος, φόβο καὶ ἀβεβαιότητα χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ ἡσυχάσει. Ἡ καθημερινὴ φροντίδα του ἔπαψε νὰ εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ἐπούσιος, ἀλλὰ ἡ πληθώρα τῶν ἀγαθῶν γιὰ τὸ αὐριο. Αὐτὴ ὅμως ἡ διάθεση ἀποδείχθηκε ὅτι γεννᾷ τὸ κενό. Ἡ καθημερινὴ ἐπιδίωξη τοῦ κέρδους τῆς δύναμης τοῦ χρυσοῦ, μᾶς ἔκανε νὰ στρέψουμε ἀδιάφορα τὴν πλάτη στὴ δύναμη τῆς ζωηφόρου χαρᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ὅμως κρύβεται στὴ σχέση ποὺ ἔχουμε μὲ τὴν ἐσωτερικὴ χαρὰ ποὺ δὲν ἔχουμε. Αὐτὴ ἡ βαθειὰ χαρὰ γίνεται αἰτία ἐσωτερικῆς ἀνακαίνισης καὶ ψυχικῆς καλλιέργειας. Ὃταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀναλώνει τὸ χρόνο τῆς ζωῆς του στὴ βιοτικὴ μέριμνα, τότε καλλιεργεῖ ἐντατικὰ τὸν χῶρο τῆς ψυχῆς του καὶ μπορεῖ νὰ διακρίνει τὴν ὠφέλεια τοῦ πρόσκαιρου ἀπὸ τὴν ἀξία τοῦ αἰώνιου, καὶ τότε ἀποκτᾷ τὴν ἐμπειρία τῶν ὄσων δὲν κέρδισε, δὲν ἔχει, ἀλλὰ νοσταλγεῖ.

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν, ἀδελφοί μου, νὰ ἐπικεντρώσουμε τὸ ἐνδιαφέρον μας στὸν Θεό, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς ποὺ χρειαζόμαστε, γιὰ νὰ ἔχει νόημα καὶ ἰσορροπία ἡ ζωὴ μας.

Ἡ προϋπόθεση τῆς ἐμπιστοσύνης μας στὴν πρόνοιάν Του, μᾶς παρέχει ὅλα ὅσα χρειαζόμαστε. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἔννοια ἔχει ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὅταν μᾶς διαβεβαιώνει «Ζητεῖ πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». Ἀμήν.

[dkpdf-button]